

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 28/2021
14.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Биљане Синановић, Радмиле Драгичевић Дичић, Радослава Петровића и Невенке Важић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Радована Штрбца и др., због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 5. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених Радована Штрбца и Дубравке Штрбац - адвоката Илије Поповића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Пои-По1 16/10 од 21.05.2021. године и Пои-По1 16/10, Кв-По1 265/21 од 08.07.2021. године, у седници већа одржаној дана 14.10.2021. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљених Радована Штрбца и Дубравке Штрбац - адвоката Илије Поповића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Пои-По1 16/10 од 21.05.2021. године и Пои-По1 16/10, Кв-По1 265/21 од 08.07.2021. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал Пои-По1 16/10 од 21.05.2021. године према власнику - окривљеној Штрбац Дубравки, власнику - окривљеном Штрбац Радовану и власнику - трећем лицу АА остављено је на снази привремено одузимање имовине проистекле из кривичног дела одређено решењем Вишег суда у Београду – Посебно одељење Пои-По1 16/10 од 15.03.2010. године, последњи пут контролисано и остављено на снази решењем истог суда од 21.05.2020. године.

Истим решењем је одређено да одузимање имовине може трајати најдуже до доношења одлуке о захтеву за трајно одузимање имовине и да ће привремено одузетом имовином управљати Дирекција за управљање одузетом имовином.

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Пои-По1 16/10, Кв-По1 265/21 од 08.07.2021. године одбијене су жалбе окривљених и пуномоћника трећег лица изјављене против решења Вишег суда у Београду, Посебног

одељења за организовани криминал Пои-По1 16/20 од 21.05.2021. године, као неосноване.

Бранилац окривљених Радована Штрбца и Дубравке Штрбац - адвокат Илија Поповић поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 441. став 3. ЗКП у вези са чланом 23. став 2. и 3. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) и 10) ЗКП у вези са чланом 4. став 1. и 2. ЗКП и члана 5. КЗ и члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и преиначи побијана решења у смислу непостојања услова за њихово доношење.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљених Радована Штрбца и Дубравке Штрбац подноси захтев због повреде закона из члана 441. став 3. ЗКП у вези са чланом 23. став 2. и 3. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, наводећи да је судија Сениша Петровић морао бити изузет од одлучивања по захтеву за привремено одузимање имовине, с' обзиром да је у кривичном поступку који је у току пред истим судом под бројем К 273/10, који траје већ десет година, поступао као председник већа, па је степен његове непристраности морао бити цењен у складу са обимом и природом раније донетих одлука сагласно члану 37. ЗКП, а не према члану 23. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела. Бранилац додаје да у ситуацији када кривични поступак траје већ десет година против окривљених, продужавање мере привременог одузимања од стране истог судије као председника већа утиче на то да је поступајући судија пристрасан и та се пристрасност одражава на штету окривљених и у кривичном поступку и у поступку у коме се одлучује о привременом одузимању имовине. На овај начин бранилац окривљених суштински указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 4. став 4. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела је прописано да ако одредбама овог закона није другачије прописано, сходно се примењује Законик о кривичном поступку.

Одредбом члана 23. став 1. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела је прописано да када постоји вероватноћа да би касније одузимање имовине проистекле из кривичног дела било отежано или онемогућено, јавни тужилац

подноси захтев за привремено одузимање имовине, а ставом 4. исто члана да о захтеву из става 1. овог члана у зависности од фазе поступка одлучује судија за претходни поступак, односно председник већа пред којим се одржава главни претрес.

Имајући у виду да се у поступку одузимања имовине проистекле из кривичног дела примењују одредбе Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, осим ако неко питање није регулисано поменутиим законом примењују се одредбе Законика о кривичном поступку, а да је чланом 24. став 4. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела јасно прописано ко одлучује о поднетом захтеву у зависности од фазе у којој се поступак налази, те да у фази главног претреса одлучује председник већа пред којим се одржава главни претрес и да је питање ко одлучује о поднетом захтеву за привремено одузимање имовине решено овим законом, па се самим тим не примењују одредбе члана 37. Законика о кривичном поступку, то су супротни наводи браниоца окривљених од стране овога суда оцењени као неосновани.

У захтеву за заштиту законитости се наводи и да је иницијално решење о одузимању имовине донето под бројем Пои По1 16/10 од 15.03.2010. године, након чијег доношења су уследиле измене закона са утврђеном обавезом суда за обављање тзв.једногодишње контроле постојања услова за одржавање на снази исте мере, па је тако под истим бројем Виши суд у Београду дана 24.03.2017. године донео решење којим је продужио трајање мере привременог одузимања имовине најдуже до 24.03.2018. године, да би без обзира на ороченост ове мере, суд наставио поступање по новом Закону о одузимању имовине проистекле из кривичног дела („Службени гласник РС“ бр.32/2013, 94/2016 и 35/2019), иако је очигледно да се ради о правноснажно пресуђеној ствари. Према наводима захтева ове околности треба довести у везу са одредбама члана 438. став 1. тачка 1) и 10) ЗКП у вези са чланом 4. став 1. и 2. ЗКП те члана 5. став 2. КЗ и члана 439. тачка 2) ЗКП.

Бранилац окривљених истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП у вези са чланом 4. став 1. и 2. ЗКП, али се у конкретном случају везује за правноснажно пресуђену ствар и фактички, по налажењу овога суда, суштински указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

Означене повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 5. став 2. Кривичног законика и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП већ су истицане на идентичан начин, а Врховни касациони суд се о истима изјаснио у пресуди Кзз ОК 21/2018 од 04.09.2018. године, која одлука је донета у истом предмету у односу на који је поднет предметни захтев за заштиту законитости и доступна је лицима која имају правни интерес, те о истим повредама Врховни касациони суд, у овој одлуци, неће одлучивати, јер са аспекта правилности и уједначености примене права, у смислу члана 486. став 2. ЗКП, није потребно поново одлучивати о истим питањима у оквиру повреде закона, на коју се у захтеву за заштиту законитости указује.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија
Драгомир Милојевић,с.р.**